

**KUZHEY KIBRIS TÜRÖ CUMHURİYETİ CUMHURBAŞKANI
RAUF DENKTAŞ'A ULUSLAR ARASI İLİŞKİLER VE
SİYASET BİLİMİ ALANINDA ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ
“ONUR DOKTORU” UNVANI VERİLİŞ TÖRENİ**

**Uludağ Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Mustafa Yurtkuran'ın Toplantıyı
Açış Konuşması**

Sayın Cumhurbaşkanım, Sayın Valim, Değerli Konuklar,

Bursa Uludağ Üniversitesi'nin Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Sayın Rauf Denktaş'a, “Onur Doktoru” unvan ve belgesi takdim törenine hoş geldiniz.

Bugün “Onur Doktoru” belgesi takdim edeceğimiz konuğumuz bir Cumhurbaşkanıdır. Dünyada ender yetişen bir devlet adamıdır, Türk büyüğüdür, Kıbrıs Türk ulusunun lideridir ve 19 Mayıs 1919'da Samsun'da Ulu Önder Atatürk'ün başlattığı, Türk ulusunun bağımsızlık ve aydınlanma mücadelesinin günümüzdeki önderlerinden biridir.

Sayın Cumhurbaşkanı bugün Kıbrıs'tan yola çıkarak sadece bu tören için şehrimize geldiler ve törenimizden sonra tekrar Kıbrıs'a dönecekler. Yoğun işleri içerisinde Üniversitemize gösterdikleri bu ilgi, verdikleri önem ve bağışladıkları büyük onur için Üniversitem adına teşekkürlerimi saygılarımla arz ederim.

Değerli Konuklar,

Bugün burada Uludağ Üniversitesi olarak; Kıbrıs Türk Ulusunun haklı davasına olan desteğimizi ifade etmek için bu töreni düzenledik.

Belki bu salondaki pek çok kişinin doğumundan önce başlayan ve bugün de devam eden ‘Kıbrıs Türkünün “Ulusal Onur” ve “Yaşam Hakkı” savaşına olan inancımızı göstermek için bu töreni düzenledik.

27 Ocak 1924'te başlayan “Kıbrıs ve Kıbrıs Türküne” adanmış bir ömre duyduğumuz saygıyı ifade edebilmek için bu töreni düzenledik.

Müftülük, Evkafın Türk Halkına Devri gibi konularda etkili görevler, Kıbrıs Türk Kurumları Federasyon Başkanlığı, Türk Mukavemet Teşkilat Kuruculuğu, Zürich Antlaşması, Atina ve Londra Konferansları, 1964'te ‘İstenmeyen Şahıs’ ilanı, 1974'te Kıbrıs Barış Harekatı ve 1983'te Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti kuruluşu ile devam eden “tarih kitabı” gibi bir yaşama olan hayranlığımızı göstermek için bu töreni düzenledik.

Değerli Konuklar,

Kıbrıs Türkünün haklı davasını tüm dünyaya anlatmış gerçek bir lider ve devlet adamı olan Denktaş ismi, vatan ve ulus sevgisi ile, kararlılık, mücadele gücü ve sabırla özdeşleşmiştir.

Yukarıda özetlemeye çalıştığım üstün özellikler nedeni ile Uludağ Üniversitesi Senatosu 10 Ocak 2002 tarih ve 2002-1 sayılı oturumunda “Uluslararası İlişkiler ve Siyaset Bilimi” dalında “Onur Doktoru” unvan ve belgesini Cumhurbaşkanı Sayın Rauf Denktaş’a takdime oybirliği ile karar vermiştir.

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Sayın Rauf Denktaş’ı; katıldıkları Uludağ Üniversitesi ailesinin ferdi olarak saygı ile selamlıyorum ve katılımınızdan dolayı hepinize teşekkür ediyorum. Arz ederim.

Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürü Prof. Dr. Tahir Baştaymaz’ın K.K.T.C. Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş’a Uludağ Üniversitesi Onur Doktoru Belgesinin Veriliş Gereğesini Sunuşu:

K.K.T.C. Cumhurbaşkanı Sayın Rauf Denktaş’a

15. yüzyıldan bu yana Türk varlığının etkin olduğu Kıbrıs adasında, özellikle 1950 sonrası Kıbrıs Türklerinin sistematik olarak yok sayılması karşısında “Yaşama hakkının dokunulmazlığı” ve “ Türk egemenliğinin korunması” adına vermekte oldukları onurlu mücadeleleri;

Barışı yaşamak adına, Türk ulusunun “karakteri” olan “bağımsızlığı” Denktaş adı ile özdeşleşen bir inanç ve kararlılıkla tüm yaşamları boyunca savunmaları dolayısı ile;

Uludağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Kurulu’nun teklif ve Üniversite Senatosu’nun 10 Ocak 2002 tarih 2002-1 sayılı oturumunda oy birliği ile alınan 6 No’lu kararı doğrultusunda;

Uluslar arası İlişkiler ve Siyaset Bilimi alanında Uludağ Üniversitesi “Onur Doktoru” unvanı verilmiştir.

Arz ederim. 01.05.2002.

KIBRIS SORUNU, AVRUPA BİRLİĞİ VE TÜRKİYE

K.K.T.C. Cumhurbaşkanı Rauf DENKTAŞ

Sayın Valim, Sayın Komutan, Sayın Rektör, Senatonun Değerli Üyeleri, Uludağ Üniversitesi Sayın Öğretim Üyeleri ve Genç Üniversiteliler,

Bu yaşta böyle bir onura laik görülmek, kuşkusuz şahsım için büyük bir olay, ancak şahsım için verilmediğinin bilincinde bulunmakta büyük bir olaydır.

Kıbrıs Türk'ü çok büyük yokluklar içersinde, büyük darbeler karşısında, Türklüğünden aldığı güçle ve daima Anadolu'ya bakarak Toros dağlarından gelecek olan sesi dinleyerek, Anadolu'daki kardeşlerine güvenerek bir İstiklal Savaşı vermiştir. İngiltere'nin baskısına rağmen, Atatürk İlkeleri doğrultusunda, yolunu şaşırılmamış, Atatürk İnkılaplarını günü gününe takip etmiş ve daima gözü Ankara'da olmuştur.

Çünkü Kıbrıs'ta Türklüğün var olabilmesi için Türkiye'den ayrılmamasının, kopmamasının şart olduğunun bilinci içersinde yaşamış, geçmiş liderleri, özveriyle çalışan gazetecileri, Kıbrıs Türk halkına daima bu yolu göstermiştir.

Bu hikaye çok uzun bir hikayedir. Size kısa kesitlerle burada bugün bulunduğumuz noktanın, ne olduğunu söylemek istiyorum.

Sayın Rektörün hakkımda söyledikleri sözlere bir kez daha teşekkür ederken ve bunları halkım adına bir onur vesilesi olarak kabul ederken Lozan Antlaşması'na temas etmek istiyorum.

Lozan Antlaşması'nda Türkiye ile Yunanistan arasında bir barış dengesi kurulmuştur. Bu dengede, Anadolu'nun bir parçası olan Osmanlı'nın Türkün toprağı olan 70 bin şehidin yatağı olan, Kıbrıs İngiltere'ye bırakılmak mecburiyetinde kalınmıştı. İngilizler adaya geldikten sonra ve 1923 Lozan Antlaşması'ndan sonra Rum'lar, o zamana kadar adada hakim olan Kıbrıs Türklerini, Rum'lar yavaş yavaş sindirmeye ve adadan dışlamaya başlamışlardı. ENOSİS meselesi artık gündeme geliyordu. ENOSİS karşısında İngilizler zaman zaman Birinci Dünya Savaşı'nda Kıbrıs'ı Yunanistan'a hediye etmeye kalkışıyor, sende Bulgaristan'a karşı savaşa gidersen Kıbrıs'ı sana veririz diyor, ama o günlerde Yunanistan bunu reddedebiliyordu.

Daha sonra İngilizler adayı kimseye vermemek inadı içersinde idare etmeye başladılar ve Rumlar zaman içersinde 1950'lerde ENOSİS için teröre tevessül ettiler. EOKA terörist örgütünü kurdular ve ENOSİSten başka bir

hal çaresi yoktur, diyerek masum insanları öldürmeye başladılar. Sloganları “ENOSİSe karşı olan herkes düşmanımızdır.” idi. Bunu söylerken Türklerin ENOSİS’e karşı olduğunu ve olacağını biliyorlardı. Dolayısıyla biz ilk günden düşman ilan edilmişik ve ENOSİS’e karşı idik. ENOSİS, bizim için koloni idaresinin, daha kötü bir koloni idaresine dönüştürülmesi olarak tanımlanıyordu. Adayı biz Türk adası olarak biliyor ve Lozan Antlaşması neticesinde İngiltere’ye bırakılmış olan adadan İngilizler eğer çıkacaksa, adanın yeniden Türkiye’ye verilmesi iddiasını devam ettiriyorduk. Zaman içerisinde, Türkiye’nin direnişi karşısında Yunanistan ENOSİSi Türkiye’ye rağmen, yüzlerce Türk’ün cesedine rağmen, temin edemeyeceğini anlayınca, bir anlaşma yapmak yoluna gitti.

Rahmetle andığımız Sayın Fatin Rüştü Zorlu ile Averof’un yaptıkları 1959 Zürih Antlaşması, bu barışı yeniden ihdas antlaşması idi. Lozan yeniden Kıbrıs üzerine çekiliyordu. Bunu Türk ulusunun, Anadolu halkının, çok iyi anlamasını ve hazzetmesini istiyorum.

1960 antlaşmalarıyla Lozan’daki Türk-Yunan dengesi, Kıbrıs’ı da kapsayacak bir şekilde çekilmekteydi. Eşit şartlarda bir ortaklık cumhuriyeti kuruluyordu. ve bunu üç ülke garantilemekteydi. Türkiye, Yunanistan ve İngiltere.

Bunlara rağmen, şimdi geriye baktığımızda görüyoruz. Mahkemede de geçerli şahadet halinde söyleyeceğim. Görüyoruz ki, Makarios 1960 Antlaşması’nı imzaladığı gün, İçişleri Bakanı EOKA teröristi Poligarpos Yorgacis’e “Rumları silahla, savaşa hazırla” emrini verir. Ve yine görüyoruz ki, hatta o güne gelmeden önce, Türkleri Kıbrıs’tan nasıl temizleyecekleri ve antlaşmalara ve garantilere rağmen adayı Yunanistan’a nasıl verecekleri” konusunda “Akridas Planı” diye bir plan da hazırlamışlardır. Gizlice silahlandılar Yunanlı General Karayanlis’in de söylediği gibi 1963 sonuna doğru artık Makarios Türkleri avucunun içinde görececek bir duruma geldiğini zannetti ve saldırdı. 103 köyden bizi dışladılar, bütün devlet organlarından bizi dışladılar. Bizi, yüzde 33 adanın sahibi olan Kıbrıs Türk’ünü, Bölük bölük Türk bölgelerinde %3 toprağın içerisine hapsedtiler ve dediler ki, “Azınlık haklarını kabul ederseniz buyurun. Artık Dr. Fazıl Küçük’ü de Cumhurbaşkanı yardımcısı olarak tanımıyoruz. Anayasa ölmüştür gömülmüştür. Biz meşru hükümetiz ve meşru hükümet olarak size azınlık hakkı veriyoruz.”

Buna karşı bir avuç Türk, direnişi göze aldı. O bölgelere Rum’un memurunu, polisini, askerini sokmadı. Gerektiği yerlerde savaştı, can verdi ama boyun eğmedi. Tek bir umudu vardı, tek bir inancı vardı o da Türkiye’nin garantörlüğü idi. Türkiye’nin, imzaladığı bu uluslar arası antlaşmayı hiçbir zaman ayaklar altına aldirtmayacağıydı. Sabretti. Sabır konusunda bize İnönü, şunları söylemişti: “Milli bir davanın, vatanın müdafaasında, Türkün sabrının bittiği yerde yeniden başlar. Sabrımız bitti, biz teslim oluyo-

ruz diyemezsiniz, eğer Türk iseniz.” Türk olduğumuzu, sabretmekle ispat ettik. Gün geldi Yunan Cuntası, Makarios’a ters düştü, darbe yaptı.

On bir yıl Kıbrıs’taki azabı halkı ile birlikte izleyen, ve zaman zaman “gelirim, ha yapma” diyerek büyük bir vahşeti durduran Türkiye, nihayet, uluslar arası antlaşmalarla kendisine verilen hak ve yetkiyi kullanarak, evlatlarını feda ederek, uluslar arası bir antlaşmaya koyduğu imzasının gereğini yaptı. Şehitleriniz şehitlerimizle kucak kucağa 70 bin Türk şehidiyle alınmış olan Kıbrıs topraklarına yeni abideler olarak, yeni temel taşları ve yeni tapular olarak yatıverdiler.

Şimdi diyeceksiniz ki, peki bu edebiyat güzel, ama Türkiye için Kıbrıs nedir ki? Bakınız Türkiye’ye, Avrupa Birliği kapıları açılıyor. Onun önünde en büyük engel Kıbrıs meselesi olarak görülüyor. Türkiye’ye diyorlar ki, şu Kıbrıs meselesini hallet de öyle gel. Halletmezsen gelemezsin. Görüyorsunuz Türk basını içersinde de bu fikri destekleyenler vardır. “Kıbrıs nedir ki, biz bunları yapıyoruz.” diyenler vardır. Haklı olabilirler, eğer Kıbrıs’ın Türkiye için ne anlama geldiğini bilmiyorlarsa.

Ben size Kıbrıs’ın Türkiye için ne anlama geldiğini Mustafa Kemal Atatürk’ün, 1938’de genç subaylara bir harp oyununda sorduğu soru ve verilen cevaplar ve kendisinin verdiği cevapla anlatmaya çalışacağım. Harp oyununda genç subaylara Atatürk soruyor? Türkiye yeniden işgal altında olsa, yeniden istiklal savaşı vermek zorunda olsa, bizim ikmal yollarımız nelerdir? Genç subaylar, Suriye derler, Irak derler, İran derler, her biri bir yer söyler. Atatürk bunları dinledikten sonra ayağa kalkar haritaya gider. “Beyler Kıbrıs’a dikkat ediniz. Kıbrıs düşman elinde ise ikmal yollarımız tıkanmıştır.” der.

Yıllar sonra Kıbrıs meselesi devam ederken Sayın İsmet İnönü, Sayın Fahri Korutürk, Sayın Celal Bayar ve diğerleriyle yaptığımız konuşmalarda, daima bize söylenen bir söz vardı: “Denктаş Bey, bize gelip yardım istediğinizde üzüntünüzü de beyan ediyorsunuz. ‘Bu yardımları istiyoruz, Türkiye’nin durumunu biliyoruz, ne yapalım diye.’ üzölmeyiniz çünkü Kıbrıs’ta Kıbrıs Türk’ü sadece kendi hak ve hürriyetini değil Türkiye’nin çok önemli bir jeopolitik hakkını da korumaktadır. Uluslararası tespit ve tescil edilmiş bir hakkı da korumaktadır. Eğer Yunanistan veya Kıbrıs Rumları Kıbrıs’a sahip çıkarlarsa, Türkiye Denizlere açık bir ülke olmaktan çıkar. Buna hiçbir zaman razı olamayız.”

Bir defasında Kıbrıs’tan zannedersem 1965 senesinde bir heyet geldi. Bu heyetin, İsmet İnönü’ye verdiği mesaj: “Paşam dayanamıyoruz artık. Mümkün değil, bir iki aya kadar gelip bizi kurtarırsanız, kurtarırsınız, kurtaramazsanız mümkün değil dayanamıyoruz” şeklinde oldu. İsmet İnönü dinledi, önüne bir liste açtı. Kıbrıs’a yapılan yiyecek yardımlarını, Kıbrıs’a gönderilen parasal yardımları saydı ve: “Siz vatan müdafaasındasınız ve bu

vatan üzerinde Türkiye'nin de hakkı vardır, yetkileri vardır. Uluslar arası antlaşmalar Türkiye'ye bu hakları vermiştir, Tarih Türkiye'ye bu hakları vermiştir. Bu müdafaayı sürdürdüğünüz için biz bahtıyarız. Böyle bir halkımız olduğu için bahtıyarız. Siz olmasaydınız da Türkiye Kıbrıs'ı Yunanistan'a bırakmazdı. Kıbrıs meselesini Atina'da hallederdi. Dolayısıyla bir vatan müdafaasındasınız. Vatan müdafaasında Türk'ün sabrı bittiği yerde yeniden başlar. Türk iseniz sabredeceksiniz." dedi.

İşte bu şartlar altında bu mücadele yürümüştür. Şimdi Avrupa Birliğine tekrar dönmek istiyorum. Avrupa Birliği diyor ki, "Kıbrıs müracaat etmiştir, Kıbrıs en iyi adaylardan biridir, ekonomik ve mali açıdan, politik açıdan. Dolayısıyla bu müracaatı ertelemek durdurmak mümkün değildir. Kıbrıs Türkleri bu Kıbrıs trenine atlasın, Zamanı geldiğinde üye olacaktır."

Cevap verip diyoruz ki, Bu bir Kıbrıs treni değildir. Bu bir Rum trenidir. Niçin Avrupa Birliğine müracaat ettiklerini, Klerides açıkça söylemiştir. Demiştir ki, "Avrupa Birliğine girdiğimiz taktirde, Türkiye'nin garantisi etkisini kaybedecek, Kıbrıs Türklerine vaat edilen iki kesimlilik ve iç özgürlüğün kısıtlanması Avrupa yasalarına aykırı düşecek, anlaşıp ta değiştirdiğimiz bütün Rum göçmenler, eski yerlerine dönebilecek, böylelikle Yunanlık zafere ulaşacak".

Avrupa Birliğine müracaat etmeleri, silahla 11 yılda yapamadıklarını, 30 küsur yıldır ambargolarla yapamadıklarını Avrupa Birliği yoluyla yapmak içindir. Türkiye ve bizim mücadelelerimiz sayesinde, Lozan Antlaşması'ndaki dengeyi silahla bozamadılar, bozdurtmadık. Açlıkla bozamadılar, müsaade etmedik. Şimdi Avrupa Birliği yoluyla Avrupa Birliğine Kıbrıs girdi diyerek bozmak istiyorlar. Türk-Yunan dengesini ortadan kaldırmak istiyorlar. bunu başardıktan sonra bize, şimdi yapılan antlaşmalarda ne hak verilerse versinler bir paralık kıymeti kalmayacaktır. Onun için acele Avrupa Birliğine Kıbrıs'ı götürmek için büyük bir uğraş vardır.

Şimdi Avrupa Birliği neden bu yanlış yapıyor? Neden Kıbrıs olmadığı, Kıbrıs Rum müracaatı olduğunu bildiği bu müracaatı yürütmeye devam ediyor. Bunun cevabını bir çok şekilde verebilirsiniz ama, ben soruyu Avrupa Birliğinin üst kademesindeki insanlarına sordum. Dedim niçin bütün Kıbrıs olmadığını bildiğiniz halde, bir Rum müracaatını aldınız yürütüyorsunuz? ve neticenin de çok kötü olacağını da görüyorsunuz.

Cevabı gayet basitti: "Denktaş Bey, biz yanlışlık yapmadık. Yanlış varsa BM yapmıştır zamanında. Kıbrıs Rum'u Ortaklık Cumhuriyetini yıktıktan sonra meşru hükümet olarak tanıdı. Bizde meşru hükümetler kulübüüz. Bu da meşru hükümet olarak tanıdığına göre, bunu alıyoruz ve alacağız. Çünkü politik açıdan, ekonomik açıdan mükemmel bir kuruluştur."

Peki dedim. Eğer sizin kriteriniz, esas ölçünüz BM'ye üye olmak ise, Türkiye'nin iç meselesine neden karışuyorsunuz? Neden bunu da yap, şunu da yap sonra gel diyorsunuz?

Cevap: "Çünkü bizim özel ölçülerimiz var. Bizim kulübümüze girmek için bir formata girmek lazımdır." O formatınız nedir? Demokrasidir, insan haklarıdır, efendim şudur, budur değil mi?

Peki bu Kıbrıs dediğiniz hükümet sizin bu formatınıza kriterlerinize uyabiliyor mu? Nasıl uyuyor? Sizin üyeleriniz arasında veya adaylar arasında halkının dörtte birini "Anayasal haklarımı isterim ve bunları sana kaptırmam." dediği için devletin dışına dışlayan, bütün organlarından atan ve bu haklarında ısrar ettiği için toplu mezarlara gömen, aç bırakan, Kızılay yardımlarından bile vergi alan başka bir üyeniz var mı? 39 yıldır ambargolarla halkının dörtte birinin ekonomisini yok etmek için uğraşan, Avrupa Birliğine gelip 1960 antlaşmalarına rağmen yalan söyleyen, hükümet olduğunu iddia eden bir başka devletiniz var mı?

Cevap: "Biz iç meselelere karışamayız" diyorlar. O halde Türkiye'nin iç meselesine nasıl karışuyorsunuz? dediğimizde yine cevap yoktur.

Neticede gözler kapalı bir karar verilmiştir. 1964'den itibaren BM de Kıbrıs diye kabul edilen meşru hükümet Rum hükümetidir. Avrupa Birliği Kıbrıs Rum'unu şereflendirerek Kıbrıs meselesini neticelendirecektir. Neden yaptılar bunu?

Amerikalılara, İngilizlere soruyoruz neden yaptınız bu haksızlığı? Milosoviç, Makarios'un yaptığından daha fazlasını yapmış değildir. Milosoviç'i mahkemelere veriyorsunuz, kovalıyorsunuz, Makarios'u şenlendirdiniz, şereflendirdiniz ve herkesin hükümeti yaptınız. 1960 antlaşmalarına rağmen niçin yaptınız?

Cevap gayet basittir. Doğrusunu söylemiyorlar, Yunan lobisi nedeniyle biz Yunanistan'ı desteklemeye mecburuz. Ama Türkiye'de müttefikimizdir ona ihtiyacımız var, Türkiye'yi de gücendirmek istemedik demezler. Dedikleri şudur: "Efendim biz o günlerde 1963-64'de soğuk savaş karşısındaydık. Makarios Rusları Kıbrıs'a getirecekti. Bizi tehdit ediyordu. Onun için Makarios'un bu hatayı yapmaması için, onu memnun etmek mecburiyetindeydik. Hükümet diye kendisiyle muhatap olduk. Maalesef artık bunu değiştiremiyoruz." Yani aldıkları karar ile Kıbrıs meselesini halledilmez hale getiren BM Güvenlik Konseyi kararlarıdır. Ve bunu perçinleyen AB kararlarıdır. Bunu açık açık kendilerine söylüyoruz. Ve açık açık herkesin bilmesi lazımdır ki, bu kararlara dayanıldığı takdirde, Türkiye'nin Lozan Antlaşması'yla kurduğu Türk Yunan dengesi, kökünden bozulacak ve dolayısıyla Kıbrıs'ın kaybı sağlanacaktır. Bundan başka bir şey görmüyoruz.

Uzun yıllar ben Rumlarla görüştim. 1968-1974 döneminde Klerides'le görüştim. İstedikleri hemen hemen her şeye razı oldum iki şeyi

mahfuz tuttum. Neydi o? Kıbrıs Türk'ü azınlık olmayacak, yeniden kurucu ortak statüsüne geçecek ve Türkiye'nin garantisine dokunmayacaksınız. Gerisi idarede bu olsun, şu olsun tamam. Bölgesel hak da istedik başka bir şey istemiyoruz. Makarios ret etti. Yunanistan kendisine kabul et dediği halde hayır, "Mademki azınlık hakkını kabul etmiyorlar, azınlık statüsüne inmiyorlar kabul etmem." dedi. Çünkü Makarios'un bütün Rum liderlerine bir vasiyeti vardı. Diyordu ki; "Yaptıklarımı yani ortaklık cumhuriyetini yıkıp Türkleri içimizden atmakla ben Kıbrıs'ı ENOSİS'e en yakın yere getirdim Bundan geri dönmek yoktur. Bundan ancak ENOSİS için geri dönersiniz."

Dolayısıyla hiçbir Rum lideri bizimle yeniden bir antlaşma yapmak cesaretine sahip değildir. Çünkü bizimle antlaşma yapmak demek yeniden bir ortaklık kurmak, yeniden ENOSİSi yasaklamak ve yeniden müşterek bir idare içersinde Kıbrıs'ın Türklüğüne sahip çıkmak demektir. Ve bir çok beyanatlarıyla liderlerin hemen hemen hepsi Kyprianu'nun sonradan söylediği, 11 yıl benimle federasyon konuşup, 11 nci yılda "Ben federasyona hiç inmadım ki, ben Makarios'un vasiyetini tuttum." diyen Kyprianu, "Bizim için önemli olan Kıbrıs Cumhuriyeti ismini muhafaza ve bu isim altında Kıbrıs'a sahip çıkmaktır." diyordu. Onlar, meseleye bu çerçevede çözüm aramaktadırlar. Tekrar bakarsanız ve soğuk kanlılıkla incerseniz şöyle göreceksiniz. Neydi Kıbrıs Rumu'nun 1963'deki saldırısının hedefi? Kıbrıs'a sahip çıkmak ve bizi azınlık yapmak. Bunu Klerides açıkça kendi kitabında hatıratında yazıyor ve diyor ki, "Bizim hedefimiz bu cumhuriyeti, evvela bir Rum Cumhuriyetine dönüştürmek ve ondan sonra Türkleri de korunmaya alınmış bir azınlık yapmaktır."

Peki ne oldu, Dünya ne yaptı? Bütün itirazlarımıza ve Türkiye'nin bütün gayretlerine rağmen, ortaklığı yıkmış olan, toplu mezarları mütemadiyen doldurmuş olan, anayasayı çiğnemiş olan uluslar arası antlaşmalara karşı çıkmış olan Rum idaresini meşru hükümet olarak tanıdı. Kıbrıs meselesi Rumlar için o anda bitti kardeşlerim.

Güvenlik Konseyinin Mart 1964 kararı üzerine Güvenlik Konseyinden ben ağlayarak çıktım. Bu iş artık bitmiştir. Makarios hiçbir şekilde gerilemeyecek dedim. Dediğim çıktı. Şimdi bu gün, bunca yıl sonra görüşmelerdeki en büyük engel, Kıbrıs hükümeti vardır. Devlet vardır. Egemenliği vardır. Biz bu var olan hükümetin cumhuriyetin anayasasını değiştirelim. Bu cumhuriyetten kaçmış olan Kıbrıs Türk'ü kuzu kuzu gelsin kendisine güvence verelim, Klerides'in dediği "Korunmaya alınmış azınlık" yani "Ama eşitsiniz diyelim, Türkiye'nin garantisi devam eder diyelim, Türklere bunu kabul ettirdikten sonra, önümüzde uluslar arası mahkemeler var böyle garanti olur mu? böyle bağımsızlık olur mu? diye gideriz, tedirginliği devam ettiririz. Bütün göçmenlerimizin geri gelmesi gerekir. İnsan hakkıdır. Engel bu." şeklinde yapacakları propagandalarla Kıbrıs Rum'u amacına ulaştacaktır.

Biz diyoruz ki, geliniz, bunca yıl sonra artık gerçekçi olalım. Kıbrıs'ta iki halk var 1960 antlaşmaları bu iki halkın kurduğu bir ortaklık yaratmadı mı? "Hayır" diyorlar. "Cumhuriyetin içinde iki cemaat vardır." diyorlar. Bunların karşısındayız. Oyun bizden alabildikleri kadar toprak almak, bu topraklara 100 bin 110 bin kadar göçmen olarak tanımladıkları Rumları getirmek. Kıbrıs'ta göçmen yoktur. Bütün göçmenleri yerleşmiştir. Bizim göçmenlerimizin yerleştikleri gibi. Kıbrıs'ta göçmenlik diye bir şey yoktur, yerleşmiş insanlar vardır. Bize kalacak dedikleri toprağın, bizim egemen toprağımız olmamasını, Belediye alanı gibi bir statüye sahip olmasını istiyorlar. Oraya da "Rum mal sahiplerinin dönmesi insan haklarıdır" diyecekler. Buna razı olacağız, güle güle yaşayacağız. Çünkü bizi çok seviyorlar(!) Biz buna razı olamayız. Çünkü tarihi gerçekler, böyle bir durumda Türklerin can güvenliğinin olmayacağını ortaya koymaktadır. Tarihten aldığımız dersler, bunun karşısında olmamızı gerektiriyor.

Ben geçenlerde Strazburg'a gittim. çeşitli makamlarla görüştim. Konferanslar verdim. İstedğim ne idi? İstedğim şu idi:

Bugüne kadar Kıbrıs meselesini halletmek için girişilen bütün etkinlikler, başarı sağlamamıştır. Nedenini sorunuz? Bunu istiyorum, neden başaramadık? Yani mesele nedir sorusunu sorarak hal çaresi arayalım. İki tarafı karşınıza almışsınız, Güvenlik Konseyi kararlarında, bunlar iki eşit taraftır deniliyor. Ancak bu eşitlerden bir tanesini diğerinin de hükümeti yaptınız. Bu hükümet yani Güney Kıbrıs Rum Hükümeti, Kıbrıs meselesi 1974'te başladı diyor. Mesele Türkiye'nin gelmesiyle, Türkiye'nin işgaliyle başladı diyor ve çözüm, göçmenlerimin (Rum) geri dönmesiyle sağlanacaktır diyor. Sizde bunun üzerine karar üzerine karar üretiyorsunuz.

Diğer yanda, bu iki eşitten Türk tarafı diyor ki; durun bakalım. Mesele 1963 de başladı. Mesele bir ortaklık cumhuriyetinin yıkılmasıdır. ENOSİS için yıkılmasıdır. İşte Akridas Planı, İşte Makarios'un söyledikleri ve yaptıkları, İşte General Karayanlıs'ın ifadesi, İşte Rum yazarların söyledikleri. Mesele uluslar arası antlaşmalarla meydana gelmiş olan bir ortaklığı, iki eşit ortak arasında yeniden ihdas meselesidir. Bu teşhisi koymadığınız için, içteki dengeyi bozmak üzere Rumlar saldırıya geçtikten sonra bölgelerde kendimizi müdafaa ettik anlamadınız. 1974 olayı oldu, devletimizi kurduk, dengeyi, iç dengeyi biz bu şekilde sağladık, ortaya koyduk. Mahkemeymişsiniz gibi karar çıkarttınız, biz yasa dışıyız. yasa dışı olmayan meşru hükümet Rum idaresidir diyorsunuz. Bizimle ortaklık kurması için, Rum'a bir motivasyon bırakmadınız. Onları, "Ben meşru hükümetim siz yasa dışısınız." diyebilecek bir duruma getirdiniz. Böylelikle bu çıkışlarımızla, bu kararlarımızla Kıbrıs meselesinin hallini siz engellediniz, engellemeye devam ediyorsunuz. Şimdi iki taraf bir meseleyi 180 derece farkla ifade ediyorsa, gerçek mesele nedir? sorusunu sorarak teşhisini koymak, meselenin halli için yardımcı olmak isteyenlere düşer. Siz teşhis koymadan 39 yıldır halletmedi-

ğiniz meseleyi şimdi bize, Avrupa Birliği yıl sonuna kadar Kıbrıs'ı alacak aman acele edin diyerek halletmeye çalışıyorsunuz.

Acele etmezsek ne olacak? Türkiye zarar görür diyorlar. Türkiye'nin ne alakası var Kıbrıs meselesiyle? Siz İngiltere'nin önüne, İrlanda meselesini hallet öyle gel dediniz mi? Almanya'ya önündeki terörizmi hallet öyle gel diyor musunuz? Evet demiyorsunuz. Yunanistan'a meseleyi sen başlattın, Türkiye başlatmadı, hallet, hallettir yoksa sen Avrupa Birliğine giremezsin diyor musunuz? Hayır. Türkiye ne yapmıştır? Türkiye Akdeniz'in ortasında en büyük jenosit soy kırım hareketini durdurmak için, insanlığa hizmet etmiştir. Evlatlarını feda ederek, uluslar arası antlaşmalarla garanti ettiğimiz düzeni korumak ve kurtarmak için Kıbrıs'a gelmiştir ve demiştir ki, "meseleyi halledin gideyim."

Halletmeyen taraf Rum tarafıdır. 1974'e kadar dünyaya; "Efendim, Kıbrıs Türkleri isyan etti, azınlık isyan etti, dava budur diyen Rumlar, 1974'ten hemen sonra Kıbrıs meselesi 1974'te başlamıştır, mesele, iskan meselesidir, göçmenlerin geri gitme meselesidir diyorlar ve siz buna da inanıyorsunuz (!) bunu da kabul ediyorsunuz. Peki Kıbrıs Türküne bu düşmanlığınız niye? Türkiye'ye karşı bu tutumunuz niye?

Avrupa Birliğinden ses geldi. Dedi ki Avrupa Birliği için Kıbrıs'ın jeopolitik önemi var. Güzel, Türkiye için de jeopolitik önemi var ve Türkiye bu jeopolitik haklarını uluslar arası antlaşmalarla belgelemiştir, kayda geçirmiştir. Bu jeopolitik haklarını da kimseye kaptırmamak için evlatlarını feda etmiştir. Avrupa Birliği için Kıbrıs'ın jeopolitik önemi varsa, aynı öneme önem veren Türkiye'yi üye yapın. Böylece Türkiye vasıtasıyla jeopolitik hakkını korumuş olursun. Ama Kıbrıs'ı Yunanistan'a kaptırmayın. Rum liderleri diyorlar ki, "Avrupa Birliğine girdiğimiz taktirde, bu aynı zamanda Yunanistan ile ENOSİS yapmaya muadildir." doğrudur, eğer bu olursa. Rumlar Avrupa Birliğinden, Kıbrıs'a Türkiye'den vize isteyecek. Ama Yunanistan elini kolunu sallayarak gelecek. Kapitali ile gelecek insanıyla gelecek.

Türkiyesiz bir Avrupa Birliğine Kıbrıs alındığı taktirde; Rumlar, Kıbrıs'ta bunca yıl silahla terörizm ile kötülükle yapamadıklarını yapmış olacaklar ve Klerides'in söylediği gibi, amaçlarına ulaşacaklar. Dolayısıyla bizim çağrımız, Üniversitemizin bünyesinden de bu çağrıyı tekrarlıyorum. Avrupa Parlamentosu, Avrupa Birliği yetkilileri, BM Güvenlik Konseyi yetkilileri, Kıbrıs meselesi nedir? Sorusuna bilimsel, gerçekçi bir cevap bulmak mecburiyetindedirler. Ben meşru Kıbrıs hükümetiyim diye, hükümet makamını işgal etmiş olan Rumlar, o unvan ile tehditlerini her gün devam ettirmektedirler, silahlanmaktadırlar ve dünyaya yalan söyleyerek Kıbrıs'a sahip çıkma siyasetlerini yürütmektedirler.

O halde Kıbrıs'ta niye görüşmelere başladım. Çünkü büyük bir tehlike gördüm. Avrupa Birliğinden meşhur kişiler, beyanat yapıp diyorlar ki, "Antlaşma olsa da olmasa da biz Kıbrıs'ı alacağız. Türkiye blöf yapıyor, Türkiye bunu engelleyemez. Türkiye'nin 1960 antlaşmalarıyla bunu engelleme hakkı yoktur. Rumlar büyük bir memnuniyet içerisinde Avrupa Birliğini seyrediyorlar. Tren yolda gidiyor. Ben Türk hükümetleriyle temas halindeyim. Türkiye'yi çok iyi biliyorum. Türk Parlamentosunun Kıbrıs'la ilgili kararlarını biliyorum. Türk Hükümetiyle Kıbrıs Türk Hükümetinin yaptığı antlaşmaları biliyorum ve biliyorum ki, Türkiye son ana kadar, bu meselenin halli için uğraşacaktır ve bizi de uğraşımızda destekleyecektir.

Ama yine biliyorum ki, bütün uğraşımıza rağmen Avrupa Birliği ben Kıbrıs'ı aldım derse, o an Türkiye yasal haklarını kullanacaktır. Bu da bir kriz yaratacaktır. Avrupa Birliğini sarsacak olan, Türk-Yunan dengesini bozacak olan, Kıbrıs'ı hayli zorluğa sokacak olan bir kriz yaratacaktır. Kriz ne olur bilmem, ama kriz olacaktır. Uzlaşma olmayacaktır. Buna biz razı değiliz, çünkü teşhis konulsa Rumlara; "Sen Kıbrıs Türklerini temsil edemiyorsun, edemezsin, etme hakkın yoktur." denirse, bu meselenin barış yollarıyla halledilebileceğine yürekten inanan bir kişiyim. Bunu söylemeye başlayanlar var, kafi değildir. Sesler daha da yükselmelidir. Özellikle bizim içimizden efendim Kıbrıs girdimi girecek mi? Efendim Kıbrıs Türkiye'ye engel mi diye fikir yürüten arkadaşlarıma sesleniyorum. Kıbrıs'ın müracaat etmediğini, müracaatın Rumlar tarafından yapıldığını dünyaya duyurun kardeşlerim.

Avrupa Birliği için Kıbrıs'ın müracaatı yoktur, Rum Hükümetinin müracaatı vardır. Rum Hükümeti Kıbrıs değildir. Türk basınından bu gerçeğin haykırılmasını yayılmasını istiyoruz. Teşhis konmasında ısrar etmelerini istiyoruz. Aksi taktirde Kıbrıs'ta olacak bir haksızlık Lozan Antlaşması'nı delmek kadar önemlidir. Onun kadar Türkiye açısından büyük bir olaydır. Ben biliyorum ki bu olaya Türkiye boyun eğmeyecektir. Tekrar ediyorum, Türkiye'nin Kıbrıs'taki konumu ve durumu eğer sadece Kıbrıs Türklerini korumak olsaydı, kapılarını açar buraya gelsin der, bize güzel vatanın topraklarında yer verir, Kıbrıs Türkleri meselesi diye bir mesele olmazdı. Biz küçük yaştan itibaren Kıbrıs'ta kalma hikmetini Türk topraklarında yaşamaya ve Türk'ün hakkını korumaya atfederek büyüdük. Benim dedem, 5-6 yaşında bir çocuktum. Beni alır gezdirir, daima göndere İngiliz Bayrağının çekildiği günü hatırlatırdı. Ağlamaklı sesiyle o gün duydukları ıstırapı anlatırdı. Rumların da neşesini, küfürlerini, bir Rum kasabın "Bıçağı saplarım" dediğini, o gün az kalsın kan akacağını anlatırdı. Ondan sonra oğlum, ben görmeyeceğim ama sen göreceksin. Gittiler ama yine gelecekler derdi. O inançla yaşadı insanlar.

O gün geldi. Türkler gelmişti. 16 Ağustosta Albay Turgut Sunalp ile temas ettim. Dedim ki benim hikayem bu. Kıbrıs'ta aynı günü yaşamış olan

Türk Bayrağının gönderden indirilmiş olduğunu görmüş olan 8 kişi buldum. Bunları ben Magosa Limanına getireceğim dedim. Sancağı onların önünde açmasını rica ettim. O günü yaşadık. O ihtiyarların önünde sancak açıldı. O ihtiyarlar hünküre-hünküre yere kapandı Allah'ına şükretti. Dolayısıyla Kıbrıs meselesinde sadece duygu yoktur. bilinç vardır, inanç vardır, iman vardır. Çünkü bunlar olmazsa, sadece Kıbrıs Türk'ünün Girit Türk'ü gibi olması değil, aynı zamanda Türkiye'nin çok önemli jeopolitik bir hakkının yok olması ve Türkiye'nin dünya karşısında uluslar arası antlaşmalarla elde ettiği hakları 40 mil ötedeki bir adada bile korumayan bir Türkiye görüntüsü çıkar ortaya. İtibarımız kalmaz.

1974 Barış Harekatı başladı. Gökten gördüğünüz paraşütler yağıyor. Deniz sahilinde donanma bombardıman ediyor. Lefkoşe'nin etrafında mücahitler Rumlara, Rumlar bizlere ateş açıyor. Gönyeli Ovaları Kırnı'ya kadar ateş içersinde. Kolordu Komutanı Nurettin Paşa intikal etti dediler. Osman Örek Beyle Allah rahmet eylesin arabaya atlادık Boğaza gittik her taraf yangın içersinde. Nurettin Ersin Paşa, harita üzerinde çalışırken; Denктаş Bey geldi dediler, her şeyi bıraktı yanımıza geldi. Paşayla kucaklaştık. "Kahve mi çay mı?" diye sordu. Paşam Allah için olsun, biz ne istiyorsanız? Yardım etmeye geldik dedik ve talimatını aldık. Biraz ötede bir paraşütçü subayı sigarasını tütürmüş paraşütlerin toplanmasına bakıyordu. Onunla da kucaklaştık. Dedik ki "Bu cehennemın içindeki ateşin içine atarken korkmadınız mı kardeşim?" Bu askere sorulur mu. İşte o anın bir reaksiyonu, öyle geldi bize. Dedi ki, "Denктаş Bey ben üniversite görmüş birisiyim. Hurafeye inanmam. Ben sana bir şey söyleyeceğim sen inanmayacaksın." nedir dedim. "Ben atladığım zaman bütün semada beyaz atlar üzerinde yalın kılıç binlerce atlılarla indim." dedi. Ben bu topraklara inanmış olayları görmüş biriyim. Bu topraklarda, yalın kılıç gelmiş Türk erleri hala yatmaktadır. Allah hepsine rahmet eylesin.

Gerilerde Türk gençlerini görüyorum. Onlara bir iki laf söylemek istiyorum. Evlatlar, bu vatan gökten inmemiştir. Kıbrıs Türk Cumhuriyeti de gökten inmemiştir. Hak ve hürriyet verilmez. Atalarımız, can pahasına, kan pahasına almıştır. Bu vatanın kıymetini biliniz. Bu vatani dıştan hiçbir düşman yıkamaz, alamaz, parçalayamaz. Ama içten size parçalatabilirler. Sizi bir birinize düşürmek için geçmişte sağ-sol oyunları yapıldı. Dinli dinsiz ayrımları yapılmak istendi. Sizi ve vatani parçalamak için örgütler kuruldu. Bu acıları geçmişte yaşadınız. Bir şeyi biliniz. Hepimizin bir Türkiye'si var. Onu parçalarsak, parçalanmasına müsaade edersek, oynanan oyunları görmezsek, oyunlara gelirsek o zaman kimse bizi kurtaramaz. Yeni bir Mustafa Kemal belki de bulunamaz. Onun için bayrak nedir, vatan nedir bunu çok iyi anlayınız.

Daha geçenlerde Avrupa Birliğini temsil eden bir kişi olan, Büyük Elçi Madam Fok, sağa sola yazdığı e-maillerle gündeme geldi. Bunlarla

Kıbrıs Türkünü Türkiye'den ayırmak için sağa sola nasıl direktif verdiği ortaya çıkmıştır. Uğraşları altını çizerek vurguluyorum, Kıbrıs Türkünü Türkiye'den ayırmak içindir. Peki niçin? Çünkü baktılar ki silahlar karşısında Kıbrıs Türkü yılmadı benim Anadolu'm var, kardeşim var, garantörüm var dedi yılmadı. Aç bırakıldı diz çökmedi, gelecekler dedi. Etle tırnak ayrılmıyor. Ne yaptılar? Kıbrıs dahilinde paralı kalemler tuttular. Paralarıyla özel gazete çıkardılar. Türkiye ve Türk askeri aleyhinde bir propaganda başlattılar. Sonra bu yazıları Türk basınına getirdiler. Dediler ki, "Bakın Kıbrıs Türkleri sizin için ne düşünüyor. Bunları korumaya değer mi? Vazgeçin bunlardan." Bu fikirleri işleyen yazılar yazıldı. Oyunlar sahnelendi. 5-6 çocuk buldular, "Türkiye işimize karışmasın dedirttiler." Sonra Kıbrıs Türk gençliği konuşuyor diye Anadolu'ya yayıldı. Niçin? Çünkü etle tırnak ayrılmaz da onun için. Bize döndüler adamlarına yazdırdıkları yazılarla dediler ki, "Türkiye sizi istemiyor, Avrupa Birliği için sizi satacak. Bu nedenle, şu nedenle şunu yapıyor." Ekonomik sıkıntılardan bunalan insanlara olmadık şeyleri telkin ettiler.

Şimdi Kıbrıs'ta Avrupa Birliği'ne yakın kapıları açın diye her tarafta yaftalar görürsünüz. Açın o kapıları bir, kim olduğunuzu tespit etmeden, statünüzü almadan açın, göreceksiniz altındaki uçurumu. Görmeden adım atarsanız bittiniz. Onun için sevgili gençler, içinizde dolaşan ve güya fikir hürriyeti adı altında sizi bir birinize vuruşturmak için oyun oynayanlara dikkat ediniz. Onlar sizi sevmiyor; onlar Türkiye'yi de bu vatani da sevmiyor. Onlar, dıştan asla yıkılamayacak bu vatani içten siz gençlere parçalamak için, başkalarına hizmet ediyorlar. Ama sizler Atatürk'ün varislerisiniz. Atatürk, bu vatani ve geleceğini size emanet etti. Bu güzel üniversitelerde gördüğünüz dersler, aldığımız ilim irfan, sizi Atatürk'ün yolunda bu vatani için dimdik ayakta durmaya sevk etsin. İşsizlik sizi üzecektir. Bazen yokluk belki de sizin belinizi bükecektir. Ama bu bayrak gönderden inmesin diye, bu vatana yeniden düşman ayağı basmasın diye, ben varım demelisiniz. Türk gençliği Selamlar size...

Kıbrıs meselesi çok yoğun bir safhaya girmiştir. Biliyorum ki, bütün Anadolu, bütün halk, Türkiye'nin garantörü olduğu ve bu garantörlük ile sadece Kıbrıs Türklerinin can ve malını değil, haklarını değil, aynı zamanda Türkiye'nin çok önemli jeopolitik haklarını da, garantilemiş olduğunun bilincindedir. Bu nedenle adanın geleceği hakkında yapılmakta olan bu görüşmelerin sonucu, tabiatıyla herkesi ilgilendirmektedir.

Bazıları, Avrupa Birliği mi, Kıbrıs mı? sorularını soracak hale getirilmişlerdir. Halbuki hiç alakası yoktur, böyle bir bağlantı mevcut değildir. Türkiye bunu kabul etmiyor. Hukuki açıdan da bu kabul edilemez bir durumdur. Çünkü bu güne kadar Avrupa Birliği'ne girmenin kriterleri arasında bir ülkenin milli davası ile ilgi davranışı bahis konusu edilmemiştir. İlk olarak Türkiye için bu engeli ortaya koymaya çalışıyorlar. Sanki Kıbrıs mesele-

sini Türkiye çıkarmış gibi Türkiye'ye Avrupa Birliğine girmek istiyorsan evvela Kıbrıs meselesini hallet, öyle gel demeye getiriyorlar.

Gerçekten bu durum kendilerini üzen bir konuysa, Kıbrıs meselesini çıkarmış olan Kıbrıs Rumlarına ve onu desteklemiş olan garantör Yunanistan'a bunu söylemeleri gerekirdi. Türkiye, Kıbrıs'ta evlatlarını feda ederek 20. yüzyılın son yıllarında en büyük soykırımı önlemiştir ve imzasıyla şerefleştirdiği bir anlaşmanın verdiği hakla, "Kıbrıs bağımsız kalacaktır, iki halkın ortaklığına dayalı bir Kıbrıs olarak kalacaktır" garantisini ortadan kaldırmak isteyenler karşısında gereğini yapmıştır.

Jeopolitik açıdan Kıbrıs Türkiye için hayati öneme haizdir. Atatürk'ün zamanından bu güne kadar her lider bunu vurgulamıştır. Dolaysıyla Kıbrıs meselesinin halli, iki halka eşit muameleden geçer. Kıbrıs'ta, Rum ne ise, Kıbrıs Türk'ü de odur. Rum hükümetim, devletim diyorsa, Kıbrıs Türkü halkının da aynı şeyi söylemek korumak hakkıdır. Eşitlik esastır. Eşitlik için uğraşırız ve eşit şartlarda yeni bir ortaklık kurmak için uğraşırız. Eğer bize yardımcı olmak isteyenler bize eşit muamele ederlerse, bu uğraşımız gerçekleşir. Avrupa'dan yükselen Kıbrıs Rumları Türkleri temsil edemez sesleri daha da yükselirse, o zaman şansımız artacaktır diyorum tekrar ilginize teşekkür ediyorum.